

[Erik Eriksen.]

Arbejdsløshedens Bekæmpelse, nemlig Erhvervenes indbyrdes Stilling og Vilkaar under det System, som Regeringen stadig opretholder, hvor det private Erhvervslivs Folk i Realiteten er sat ud af Spillet, beskæftiger man sig ikke med.

Naar den ærede Ordfører taler om, at det privatøkonomiske Samfund ikke magter Opgaven, beder jeg ham huske paa, at det dog er en uhyre Magt, den nuværende Regering har. Den raader over Importens Størrelse, den raader over Beskyttelsesgraden for en lang Række Virksomheder, den raader over Eksportens Størrelse, den har Lønningerne fastsat ved Lov, den har Priskontrol. Hvad mere kan et socialistisk Hjerte i Grunden begære? Nej, det skal fastslaaes, at Regeringen har en uhyre Magt, men det, det kniber med at faa fastslaaet, er, at den ogsaa har et tilsvarende Ansvar.

Hvad nu angaar Ungdomsarbejdsløsheden, er det om det foreliggende Lovforslag fra socialdemokratisk Side blevet skrevet, at det var et afgørende Fremstød mod Ungdomsarbejdsløsheden. Men der har ogsaa fra samme Hold været fremført en vis Ængstelse for, at Oppositionen skulde finde paa at stemple Dele af Forslaget med Ordene „tvungne Arbejdstjeneste“. Lidt er der vel om det, idet det i Forslaget fastslaaes, at unge arbejdsløse under 22 Aar, som enten har været uafbrudt arbejdsløse i 4 Maaneder eller ikke har haft Arbejde i 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar, kan henvises til visse Foranstaltninger, der altsaa bestaar af Arbejde, Undervisning og Sport, og hvis vedkommende nægter at følge denne Henvisning, lukkes der for Understøttelse. Jeg vil antage, at netop dette Afsnit af Forslaget er blevet læst med overordentlig stor Interesse af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, eftersom han for nogle Aar siden var en af de ivrigste til at advare imod det, han kaldte en Étape paa Vejen frem mod den tvungne Arbejdstjeneste. Jeg er ogsaa Modstander af tvungen Arbejdstjeneste, men naar det som her er udtrykkeligt fastslaaet, at enhver, der vil sørge for sig selv, er frit stillet, saa er der intet at sige til det.

Den ærede Ordfører fremkom med nogle Udtalelser om de af Venstre fremsatte Forslag. Ogsaa jeg vil gerne henvide til disse Forslag, der netop siger, at saafremt der inden for et Arbejdsomraade er Mangel paa Arbejdskraft, skal Socialministeren lukke af for Understøttelse for ugifte Personer, som er i Stand til at udføre det paagældende Arbejde. Videre foreslog vi, at der ikke maa

udbetales Kommunehjælp til den ovennævnte Kategori af arbejdsløshedsforsikrede og dermedigestillede ikke-forsikrede. Jeg har aldeles ikke noget imod, at man drager disse Forslag frem; tværtimod, jeg hilser det med overordentlig stor Tilfredshed, at ogsaa Socialdemokratiet beskæftiger sig med dem. Jeg er fuldt vidende om, at man ude omkring i Landet i meget høj Grad interesserer sig for de Tanker, der er nedlagt i disse Forslag.

Med Hensyn til de Skoler, der paa tænkes oprettet i Forbindelse med Lovforslagets Foranstaltninger, maa jeg i hvert Fald for mit Vedkommende indtil videre stille mig ganske overordentlig skeptisk over for Værdien heraf. Jeg ved ikke, hvilke Krav der skal stilles til de paagældende Lærere eller Ledere. Jeg hørte den ærede Ordfører udtale, at det vilde være ønskeligt at faa oprettet Lederkursus for disse Lærere. Ministeren har oplyst, at der kun vil blive Tale om højst et halvt Hundrede Elever paa hver Skole. Saa vil der formentlig ogsaa blive Tale om overordentlig mange Lærere, og derfor kan det have sin Interesse at faa lidt at vide om, hvilke Krav man vil stille til disse Lærere. Man bliver uvilkaarlig noget mistænsom, efterhaanden som der paa snart sagt alle andre Omraader skal indføres Bestemmelser om, at organiserede skal have en Fortrinsret.

Hvad angaar den Betaling, som skal ydes de unge arbejdsløse for denne Blanding af Undervisning, Arbejde og Sport, 30—35 Kr. om Ugen, kan den jo nok taale Sammenligning med den Arbejdsfortjeneste, som adskillige Smaalandsbrugere opnaar for den dobbelte Arbejdstid. Jeg skal ikke misunde nogen disse 33 Kr. om Ugen, eller hvor meget det kan beløbe sig til, men hvis vi gennem en Lovgivning som denne kommer ind paa at svække andres Vilje til selv at bane sig Vej, til at klare sig ved egne Evner og Kræfter, saa er det i allerhøjeste Grad moralsk forkasteligt. Jeg kan ikke se rettere, end at det farligste af alt paa dette Omraade netop er at svække den enkeltes Vilje og Lyst til at søge ind i produktivt Arbejde.

I øvrigt maa det vist erkendes, at Ministeren ved Fremsættelsen af dette Forslags Bestemmelser vedrørende Ungdomsarbejdsløsheden har erkendt den enestaaende Fiasko, som den af Regeringspartierne og de Konservative i sin Tid vedtagne Lov har været. Det er nu baade af den højtærede Minister og af Ordføreren fremhævet, at der har været overordentlig store Vanskeligheder og ogsaa overordentlig store Skuffel-